

Sygn. I C 72/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy (...) I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Maria Cichoń
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2013 r. (...)

na rozprawie

sprawy z powództwa **H. G.**

przeciwko **A. G. i R. G.**

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

oddala powództwo.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 72/13

UZASADNIENIE

Powód H. G. w pozwie skierowanym przeciwko A. G. i R. G. domagał się, aby pozwani uznali i wykonali wolę zmarłej w dniu 11.09.2012 r. S. G. (1) wyrażonej w zapisie testamentowym i przenieśli na niego własność lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) oraz wydali mu ten lokal.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podniósł, iż dwukrotnie wzywał pozwanych do stawienia się u notariusza celem wykonania przez nich zapisu testamentowego, jednakże bezskutecznie.

Pozwani A. G. i R. G. w odpowiedzi na pozew (k. 43 akt) wnieśli o oddalenie powództwa podnosząc, iż zapis testamentowy sporządzony przez spadkodawczynię S. G. (1) w dniu 10.07.1998 r. dotyczył jedynie jej prawa do lokalu mieszkalnego, które to prawo nabyła do majątku dorobkowego ze swoim mężem J. G. (1). J. G. (1) zmarł 26.06.2007 r., a spadek po nim nabyli: żona – S. G. (1) w 4/16 części oraz dzieci: L. G., A. G., H. G., R. G. po 3/16 części każdy z nich. Zmarła S. G. (1) nie mogła, więc rozporządzić własnością w całości, gdyż w chwili sporządzania zapisu testamentowego nie była jedyną prawowitą właścicielką przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Nadto zarzucili pozwani, że powód H. G. jest niezgodny zapisu, gdyż swoim zachowaniem dopuścił się ciężkiego umyślnego przestępstwa wobec S. G. (2), odmówił jej, bowiem udzielenia pomocy i opieki, której wymagała z powodu wieku i przebytych chorób.

Sąd ustalił:

J. i S. małżonkowie G. (rodzice stron) – na podstawie wspólności ustawowej – posiadali w (...) w S. własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...).

fakt bezsporny

J. G. (1) zmarł 15 grudnia 1996 r. Spadek po nim jako spadkobiercy ustawowi nabyli: żona S. G. (1) w 4/16 części oraz dzieci: L. G., A. G., H. G., R. G. po 3/16 części każdy z nich.

dowód: odpis skrócony aktu zgonu J. G. (1), sporządzony w USC w S. za nr (...) oraz postanowienie Sądu Rejonowego (...) z dnia 26.06.1996 r. wydane w sprawie Ns 344/97 - k. 3 i k. 12 akt Sądu Rejonowego (...) sygn. akt Ns 344/97.

S. G. (1) w dniu 10 lipca 1998 r. przed notariuszem M. M. (1) w S. sporządziła „zapis testamentowy”, w którym zapisała swojemu synowi H. G. własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...) położonego w S. przy ul. (...) w budynku nr (...), stanowiącym własność spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S., które to prawo nabyła do majątku dorobkowego ze swym mężem J. G. (1).

dowód: wypis aktu notarialnego sporządzonego w dniu 10.07.1998 r. w S. nr aktu notarialnego Rep. A. nr 8926/1998 – k. 7 i 8 akt SR (...), sygn., akt I Ns 823/12;

W dniu 21.10.1999r. L. G., A. G., H. G. i R. G. darowali S. G. (1) swój udział w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...), każdy po 3/32 części.

dowód: umowa darowizny sporządzona w S. w dniu 21.10.1999r. przed notariuszem M. M. (1), nr aktu notarialnego Rep. "A". nr (...) – k. 9-14 akt;

S. G. (1), na podstawie umowy z dnia 12.11.2007r. zawartej w S. przed Notariuszem M. M. (2) nabyła na własność lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość położony w S. przy ul. (...).

dowód: akt notarialny sporządzony w S. w dniu 12.11.2007 r. nr aktu Rep. A. nr 8749/2007 – k. 11-14 akt; odpis zwykły z księgi wieczystej (...) – k. 16-18 akt;

S. G. (1) zmarła 11 września 2012r. Spadek po niej, na podstawie ustawy nabyli synowie: H. G., L. G., A. G. i R. G. w ¼ części każdy z nich.

dowód: akt zgonu S. G. (1) sporządzony w USC w S. nr (...); postanowienie SR (...) z dnia 13.11.2012r., sygn. akt I Ns 823/12 – k. 6 i 22 akt SR (...), sygn. akt I Ns 823/12;

W dniu 6 maja 2013 r. L. G. darował powodowi H. G. cały swój udział wynoszący ¼ części we własności lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...), stanowiącego odrębną nieruchomość, położonego w budynku oznaczonym nr (...) przy ul. (...) w S. wraz z prawem związanym z jego własnością.

dowód: akt notarialny sporządzony w S. w dniu 6 maja 2013r. przed notariuszem E. Z., rep. „a”. nr (...) – złożony w kopercie na karcie 54 akt.

Sąd zważył:

Powództwo należało oddalić, jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 968 §1 kc Spadkodawca może przez rozporządzenie testamentowe zobowiązać spadkobiercę ustawowego lub testamentowego do spełnienia określonego świadczenia majątkowego na rzecz oznaczonej osoby (zapis).

Nie może jednak, w ocenie Sądu, z uwagi na treść zapisu testamentowego spadkodawczyni J. G. (2), mieć wątpliwości, iż rozporządzenie to dotyczyło jedynie udziału przysługującego jej w lokalu mieszkalnym położonym w S. przy ul. (...),

według stanu na dzień 10 lipca 1998 r. Na ten dzień przysługiwał jej udział wynoszący 5/8 części, tj. 4/8 z tytułu udziału w majątku wspólnym i 1/8 z tytułu udziału w spadku po mężu J. G. (1). Spadkodawczyni nabyła prawo do całości przedmiotowego lokalu mieszkalnego dopiero na skutek bezpłatnego przysporzenia – darowizny z dnia 21.10.1999 r. dokonanej przez pozostałych spadkobierców po J. G. (1).

Niezasadne jest więc żądanie powoda o przeniesienie przez pozwanych na jego rzecz całości praw, które nabyli oni do lokalu położonego w S. przy ul. (...) jako spadkobiercy ustawowi J. G. (2).

Wydaje się, że wykonania zapisu testamentowego powód może domagać się w ramach postępowania przewidzianego w art. 680 kpc w zw. Z art. 686 kpc.

Ponadto należy podnieść, iż zgodnie z art. 970 kc zapisobiorca może żądać wykonania zapisu niezwłocznie po ogłoszeniu testamentu, co oznacza, że roszczenie o wykonanie zapisu staje się wymagalne dopiero po ogłoszeniu testamentu.

Powód w toku niniejszego postępowania nie wykazał, aby nastąpiło otwarcie i ogłoszenie testamentu spadkodawczyni S. G. (1), tj. zapisu testamentowego sporządzonego przez nią w dniu 10 lipca 1998 r.

Z tego też względu, powództwo należało oddalić również, jako przedwczesne.

Sąd odstąpił od badania podniesionego przez pozwanych zarzutów odnośnie uznania powoda za niegodnego dziedziczenia, gdyż powództwo należało oddalić z przyczyn wskazanych wyżej. Ponadto orzeczenie o uznaniu za niegodnego dziedziczenia, o którym jest mowa z art. 928 kpc, może zapaść w odrębnym procesie.

Na oryginale właściwy podpis